

EXPRESS

WIECZORNY ILUSTROWANY.

ROK V | ŁÓDŹ, WTOREK, 6 GRUDNIA 1927 ROKU. | CENA NUMERU 20 GROSZY. | NR. 338

Masowe zatrucie 50 gości weselnych. Nieznany sprawca dosypał trucizny do potraw.

Łwów, 6 grudnia.

W Łacinach, powiat Turka, nad Stryjem, zaszedł straszliwy wypadek masowego zatrucia. Mieszkaniec tamtejszy Abraham Kastner sprosił na ślub swej córki około 50 osób. Po kolacji w czasie zabawy, wśród podejrzanych objawów runął niespodziewanie pan młody.

W kilka minut potem uległ temu samemu losowi dalsi goście. W ciągu pół godziny leżało w drgawkach przedśmiertnych blisko 50 osób. Przywiezio-

ny przez kogoś z sąsiadów lekarz z Turka stwierdził u wszystkich zatrucie przy pomocy nieznanej trucizny, dodanej przez nieznanego sprawcę do jadła.

Stan wszystkich osób jest ciężki. wszczęte przez policję dochodzenia ustaliły, iż pan młody otrzymał przed ślubem anonimowy list z pogróżkami.

Chaos gospodarczy w Niemczech.

350.000 robotników bez pracy,

Berlin, 6 grudnia.

Zapowiedź zamknięcia fabryk metalowych w Niemczech — wywołała w całych Niemczech wielkie poruszenie. Dzienniki prawicowe i demokratyczne nazywają ją oznaką zbliżającej się burzy i chaosu gospodarczego.

Na łamach pism socjalistycznych wiadomość ta nazwana jest zamachem przemysłowców na 8-godzinny dzień pracy i sabotażem prawa, zapowiadającym wprowadzenie t. zw. 3 szycht z dniem 1 stycznia.

Obliczają, że zamknięcie fabryk spowoduje wyrzucenie na bruk 350 tysięcy robotników, co razem z rodzinami skazałoby na nędzę około miliona ludzi w całych Niemczech.

Berlin, 5 grudnia.

(Polska Agencja Telegraficzna)

Prasa berlińska stwierdza, że w groźącym wielkim konflikcie w wielkim przemyśle metalurgicznym w Niemczech sytuacja narazie nie uległa zmianie.

Skargi litewskie

rozpatrzone będą w czwartek.

Genewa, 5 grudnia.

(Polska Agencja Telegraficzna)

Sprawa skarg litewskich, wbrew oczekiwaniom, nie wejdzie na porządek dzienny wtorkowego posiedzenia rady Ligi narodów, a umieszczona będzie prawdopodobnie na porządku dziennym posiedzenia czwartkowego.

Napad rabunkowy

na transport wieniedzy.

Saarbruecken, 5 grudnia.

W miejscowości Klein Rossel dokonano wczoraj napadu na transport pieniędzy, przeznaczony do wypłaty na szybie Pendeigrube. Napastnicy w ilości 4-ech zadali strażnikowi kopalnianemu ciężkie rany, poczem zranili kasjera, a następnie zrabowali gotówkę w wysokości 250 tysięcy franków, zbiegli. Dotychczas napastników nie ujęto.

Zwolnienie od cła

azotniaku.

Warszawa, 5 grudnia.

(Polska Agencja Telegraficzna)

Na mocy rozporządzenia z dnia 29-go października 1927 r. (Dz. U. R. P. Nr. 97 poz. 857) został zwolniony od cła azotniak (cyanamid wapnia), objęty poz. 103 p. 5 taryfy celnej.

W stosunkach z państwami, do których będzie zastosowana taryfa maksymalna, przewidziana w rozporządzeniu z dn. 11 sierpnia 1927 r. ulga celna nie będzie obowiązywała.

Rozporządzenie powyższe obowiązuje od dnia 1 czerwca 1928 r. i podyktowane zostało niedostatecznością w stosunku do zapotrzebowania krajowego produkcją azotniaków w kraju.

„Vossische Zeitung“ podkreśla że koła gospodarcze i giełda przyjęły stosunkowo spokojnie zapowiedź zamknięcia fabryk metalurgicznych z dniem 1 stycznia r. b., natomiast bardzo poważne zamieszanie panuje w kołach robotniczych, i to we wszystkich trzech organizacjach zawodowych.

„Berliner Tageblatt“ donosi, że wielkie koncerny hutnicze odwołały szereg zamówień na dostawy rudy żelaznej i zawiadomiły swych dostawców, aby ograniczyli oni transporty rudy do minimum w ciągu grudnia, zaś z dniem 1-ym stycznia 1928 r. aby wysyłanie rudy zostało całkowicie zaprzestane.

Rząd Rzeszy spodziewa się jeszcze, że konflikt zażegnany zostanie w czasie rokowań, które się mają rozpocząć we środę między przedstawicielami przemysłowców a związków zawodowych. Gdyby te rokowania nie dały wyniku, wówczas rząd sam wystąpi z inicjatywą rozjemstwa.

Niemieckie gniazdo szpiegowskie w Alzacji.

Strasbourg, 5 grudnia.

Po całodziennym badaniu w śledztwie policja aresztowała niejakich Baumana i Kohlera pod zarzutem uprawiania szpiegowstwa.

Władze przypuszczają, że aresztowani pozostawali w stosunkach z baronem Ley, przed kilku laty skazanym za spisek przeciw policji politycznej, a obecnie zamieszkałym w Fribourglisgau. Bauman i Kohler bywali często u niego. Kohler jest dawnym agentem policji niemieckiej. Na polecenie barona Ley Kohler wszedł do pisma „Wahrheit“.

Nazajutrz przeprowadzono dalsze rewizje. Zdaje się, że sieć szpiegowska jest bardzo rozgałęziona.

Straszny pochód zarazy.

Cholera pochłania tysiące ofiar.

Londyn, 5 grudnia.

Epidemia cholery w Indiach holenderskich przerzuciła się na archipelag Sundy.

W ostatnim tygodniu w Bengalji zapadło na cholere zgorą 6000 ludzi. W jednej z wiosek wymarła całkowicie ludność w liczbie 270 osób.

Służba sanitarna jest bezsilna wobec rozszerzającej się epidemii.

Miemy cementarne

grasują na Pomorzu.

Z Bydgoszczy donoszą:

Donoszą z Kościelna, że na tamtejszym cementarzu nieznani sprawcy podziierali ze wszystkich krzyży brązowe i srebrne odlewy, wyobrażające Chrystusa.

Podobne wypadki powtórzyły się również przed kilku dniami na cementarzach w Pakości i Inowrocławiu, gdzie pozrywano całe krzyże żelazne.

Nowa afera szpiegowska

została wykryta we Lwowie.

Łwów, 6 grudnia.

Dzięki szczęśliwemu zbiegowi okoliczności, ujawniona została we Lwowie duża afera szpiegowska.

Oto przed kilku dniami znalazł patrolujący K.O.P. w okolicach Podwołoczyński przez kogoś pakiet, w którym znajdowały się materiały szpiegowskie, przeznaczone dla Rosji. Wiadomości zawarte w znalezionych dokumentach dotyczyły urzędów obronnych DOK. 6.

Przeprowadzone natychmiast energiczne dochodzenie doprowadziło do wykrycia informatora, który dostarczał agentowi sowieckiemu materiałów szpiegowskich. Okazał się nim pisarz kancelaryjny Michał Wołoszyn, narodowości ukraińskiej. Przyparty do muru, zeznał Wołoszyn, iż informacje te wykradł z aktów wojskowych i oddawał je za dolary Andrzejowi Kusemu, zamieszkałemu pod Zbarażem. Kusey dojeżdżał do Lwowa, rzekomo celem widzenia się z synem służącym w tym samym pułku, co Wołoszyn.

W dniu wczorajszym odstawiono go do Lwowa. Dalsze dochodzenia w toku.

Wielkie burze na morzu Czarnym i Kaspijskim.

Moskwa, 6 grudnia.

Według doniesień z Sebastopola w północnej części morza Czarnego szaleje gwałtowna burza. Kilkanaście większych okrętów pasażerskich kursujących pomiędzy Odessą, Krymem a portami kubańskimi i kaukaskimi, nie powróciło dotąd do swych miejsc przeznaczenia.

Według doniesień z Astrachania, Wołga w swoim dolnym biegu zamrzła na całej przestrzeni od Carycy do Delti. Na skutek ostrych mrozów zamrożenie Wołgi nastąpiło tak szybko, że w pobliżu Astrachania zamrzło około 30 statków rybackich. Jednocześnie zamrzł Ural w dolnym swoim biegu oraz północny brzeg morza Kaspijskiego.

Donoszą tu z Astrachania iż na morzu Kaspijskim zwłaszcza w okolicach granicy persko-sowieckiej panuje niebywałe gwałtowna burza.

Codziennie

trzęsienie ziemi na Krymie

Moskwa, 6 grudnia.

Według wiadomości z Symferopola, trzęsienie ziemi na Krymie przybiera chron. charakter. Uderzenia podziemne zdarzają się prawie codziennie, chociaż nie są silne, mimo to spowodowały spustoszenia na całym Krymie.

Domy, które do ostatniego czasu ocalały, ostatnio wykazują pęknięcia ścian. Ilość bezdomnych sięga 10.000 osób. Sytuacja ich jest straszna, wobec nadejścia zimy i mrozu.

1000 dzieci w żałobie.

Demonstracja uczniów szkół przeciw skróceniu ferii

Koszyce, 5 grudnia.

Około 1000 uczniów szkół średnich w rządziło wczoraj po południu demonstrację przeciwko skróceniu ferii świątecznych, które obecnie trwają tylko 2 dni. Uczniowie w pochodzie udali się przez miasto, mając w butonierce gałązkę jodłową otoczoną krepą. Policja rozwiązała pochód.

Państwowa rada gospodarcza

ma reprezentować całokształt interesów gospodarczych i społecznych narodu.

Zamiast istniejących obecnie przy prezesie komitetu ekonomicznego rady ministrów trzech komisji opiniodawczych, a mianowicie: pracy, rolnictwa i przemysłu, istnieje projekt utworzenia państwowej rady gospodarczej, która ma być instytucją autonomijną i ma reprezentować całokształt interesów gospodarczych i społecznych narodu.

W Hollywood odbył się niedawno międzynarodowy konkurs piękności. Wzięły w nim udział najpiękniejsze kobiety naszego globu.

Bluff sowiecki o powszechnym rozbrojeniu. Litwinow uprawia sprytną żonglerkę polityczną.

Bolszewicy są mistrzami w sztuce bluffów, w sztuce efektownej, ale obliczonej na krótką metę. Litwinow przedstawił w Genewie „czternaście punktów” niby na wzór Wilsona, w których proponuje ni mniej ni więcej, tyko powszechne zniesienie istnienia sił zbrojnych na lądzie, morzu i powietrzu, zakaz rekrutacji, zburzenie wszelkich fortec, umocnień lądowych czy morskich, zabronienie układania budżetów wojskowych, rozwiązanie sztabów generalnych, zakazanie propagandy militarystycznej i militarystycznego wychowania młodzieży, wreszcie zaprowadzenie ostrych sankcyj karnych na wypadek naruszenia przepisów o rozbrojeniu przez ktorekolwiek państwo.

Program ten jest zbyt wielki i jest przeto niewykonalny. Ale nawet gdyby był wykonalny, nie usunąłby wcale niebezpieczeństwa wojny. Zbrojenia istniałyby i nadal, tylko pod inną formą, a zwłaszcza tajną. Nie ustają one tak długo, jak długo nie usunie się powodów wojen, zapomocą lepiej rozwiniętego prawa narodów. Każdy krok na drodze poszanowania traktatów, wzmacniania koncytacji i arbitrażu, szerzenia pacyfizmu w umysłach, a przede wszystkim wprowadzenia etyki do stosunków między narodami zamiast zasady „siła przed prawem” — każdy taki krok, choć powolny, prowadzi o wiele prędzej ku idei pokoju, niż bluff rosyjski.

Wielka idea pokoju nie da się osiągnąć jednym zachodem; kto tak mówi, pracuje bluffem. Upiękną lata, a może wieki, zanim świat dojrzy do zupełnego rozbrojenia. Dzisiaj nawet jaśniejsza musi być zbroń, choćby tylko dlatego, aby nie być pożartym przez bolszewickiego wilka. Nawet ci, co bronią jak my z tych szpalt, idei pacyfizmu muszą się domagać, aby na naszych granicach stał silny żołnierz, jako najlepsza narazie rękojma bezpieczeństwa naszego państwa. Na rozbrojenie nie przedkładać nadzieje.

Bluff rosyjski został przyjęty w Genewie nawet przez tak zdecydowanych pacyfistów, jak Paweł Boucour, z ironją. Charakterystyczną jest rzeczą, że przedstawicielowi sowietów skandowały jedynie Niemcy. Wszak pamiętajmy, że Niemcy zbroją się same na gwałt po cichu i że już dzisiaj są uzbrojone od czubka głowy po piętę, ale potajemnie. Ładnieby wyglądało bezpieczeństwo ich sąsiadów, gdyby wniosek Litwinowa wywarł jakikolwiek skutek w Genewie.

Panie starszy! Kawalek wódki! Chemik, któremu udało się sporządzić alkohol w stanie stałym.

Mamy już skroplone powietrze, dla czegożbyśmy nie mieli mieć zamienionych w ciała stałe płynów? Cudowny rozwój chemii dopuszcza wszelkie niespodzianki.

Oto jednemu z niemieckich chemików udało się sporządzić alkohol w stanie stałym. Po wielu żmudnych próbach powiadło mu się wynaleść meszalinę, która, dodana do absolutnie czystego alkoholu etylowego przemienia tenże w ciało stałe.

Z tego „stwardniałego” alkoholu można wykrawać różne formy, sześciannę, kuli i t. d. Rozumie się samo przez się, że mieszanina, wywołująca tę przemianę, nie zmienia składu alkoholu i nie przeobraża jego smaku.

Wynalazek ten otwiera dla wszystkich amatorów gorzałki czy też szlachetniejszych trunków nowe perspektywy... Odtąd będzie można bez pomocy flaszki w kieszeni nosić kieliszek likieru czy nawet kufelek piwa. „Kostka alkoholowa” bowiem daje się łatwo „skroplić”. Wystarczy bowiem ogrzać ją do 40 stopni ciepła i zmieszać z odpo-

wiednią ilością wody.

Gdyby najnowsza zdobycz ducha wynalazczego zyskała sobie wzięcie i została spopularyzowana — musieliby amerykańscy prohibicjoniści obmyśleć nowe sposoby, by zapobiec szmuglowi trunków wysokowych.

Gdyż — jak opisuje „Frankfurter Umschau” — „kostki alkoholowe” dają się również zabarwiać i układać w rozmaite kształty. Wyobraźmy sobie zatem pasażera, który wysiada w porcie nowojorskim z okrętu, z którego neseser jest właściwie skondensowaną baterją butelek likieru czy szampana...

Pomysł zamiany alkoholu w ciało stałe nie jest zresztą nowy. Już przed kilkunastu laty w jednym z laboratoriów chemicznych uniwersytetu wiedeńskiego zajmowano się tym problemem jednak ówczesne eksperymenty nie doprowadziły do konkretnego rezultatu.

Obecnie w „czarodziejskiej kuchni” chemika przecież powiodło się urzeczywistnić ten problemat... o ile oczywiście wiadomość „Frankf. Umschau” odpowiadają ściślej prawdzie.

Trzy najwybitniejsze amerykanki. Aktorka, sędzia i dekoratorka kościelna.

Przed kilku laty amerykańska Liga kobiet wybrzytnie wyznaczyła za posł: d nictwem ankiety 12 najwybitniejszych kobiet w Ameryce.

W ciągu ostatnich tygodni znowu trzy amerykanki zostały uznane za ozdoby rodu niewieściego w Stanach Zjednoczonych. Są to: aktorka Ewa La Gallenne, sędzia Florencia Allen i dekoratorka kościelna Edna Browning Ruby.

Ewa La Gallenne pochłubić się może przede wszystkim tem, że ona głównie przyczyniła się do zorganizowania i zbudowania repertuarowego teatru w Nowym Jorku Urodzona w Anglii a wychowała we Francji, mając lat 15, debiutowała w Londynie, w kilka lat potem wyjechała do Ameryki, gdzie uzyskała olbrzymi sukces w sztuce Molnara „Illion”.

Młoda ta artystka, obecnie licząca lat 28, nie zadowalała się wzrastającą osobą swoją popularnością. Dążyła do tego, aby w Nowym Jorku, gdzie tak właśnie jeden teatr gra czasem przez rok, a czasem nawet w wiele dłużej tę samą, przeważnie sentymentalną i mało wartościową sztukę, zorganizować scenę z repertuarem często zmienianym i propagującym sztuki literackie. Pomim, że przedsięwzięciu temu nie prorokowano powodzenia, artystka nie zniechęcała się i pokonyjąc cały szereg trudności, w

końcu powołała do życia teatr pod nazwą „Civic Repertory Theatre”.

Wtedy dopiero musiała się zabrać do wyszkolenia wielkiego zespołu, który mógłby się podjąć zadania odpowiedniej interpretacji dzieł o prawdziwej artystycznej wartości. Obecnie tej nieustraszonej i niezmordowanej artystce udzielono w dowód uznania nagrodę 5.000 dolarów którą „Pictorial Review” corocznie rozdziela za specjalne zasługi w dziedzinie sztuki.

Działająca w Ohio kobieta, sędzia Florencia Allen została uznana za najwybitniejszą amerykańską prawniczkę, pod czas, gdy pracując w mieście Lafayette w stanie Indiana, dekoratorce kościelnej, Edne Browning Ruby przypadło odznaczenie za największe zasługi w dziedzinie sztuki dekoracyjnej. Edna Browning Ruby jest jedyną kobietą w Ameryce, która zajmuje się dekoracyjną sztuką kościelną.

TEATR MIEJSKI.

„Kredowe koło” grane będzie dziś o godz. 8.30 oraz w czwartek i w sobotę o godz. 4 po południu po cenach popularnych.

„Peer Gynt” dany będzie na przedstawieniach wieczorowych jutro o godz. 7.30 dla zwłazków robotniczych i w czwartek świąteczny o godz. 8.30.

CZENG-LO

poseł chiński w Paryżu przewodniczący na obecnej sesji Rady Ligi Narodów.

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

Czym interesują się kobiety.

Przedewszystkiem mężczyznami, następnie — tualeta.

Pewien angielski zestawiał statystykę najbardziej charakterystycznych skłonności i upodobań swoich rodaków. Ponieważ uszeregowanie tych upodobań jest miarodajne, nie tylko dla Anglii, ale zdaje się także dla innych państw europejskich, więc podajemy to jego zestawienie.

A zatem mężczyzna interesuje się: 1) sportem, 2) interesami, 3) innymi mężczyznami, 4) nowościami dnia, 5) zabawami, 6) kobietami, 7) sprawami rodzinnymi, 8) kwestją garderoby, a 9) opowiadaniem anegdot.

Uszeregowanie skłonności i upodobań kobiecych jest zupełnie odmienna.

A zatem kobiety interesują się: 1) mężczyznami, 2) sprawami toaletowymi, 3) innymi kobietami, 4) zabawami, 5) sprawami rodzinnymi, 6) sportem, 7) interesami, 8) sprawami bieżącymi.

Zdaje się, że statystyk ten przeoczył przy wyliczaniu gustów i zainteresowań męskich, może jedną z najważniejszych rzeczy, mianowicie zapominał, że mężczyzna i to w pierwszym rzędzie interesuje się sprawami żołądka.

Natomiast kobiety, na pierwszym planie są sprawy toaletowe, a dopiero na drugim planie, mężczyzna. Jest on bowiem kobiecie potrzebny, po to, aby mógł pochwalić i zapłacić jej toaletę.

— Ma pani śliczną córeczkę. A w jakim wieku?
— Ma cztery miesiące...
— A czy to jest najmłodsza latorośl pani?

— Zapóźno już na to, by żądać jałmużny.
— Ale i zapóźno, by jej odmawiać.

Mistrz charlestona

kradł łyżeczki, serwety i wogóle, co się dało.
Poza tem uczył pannę Marysię całkiem „honorowo”

Lódź, 6 grudnia.
Panna Marysia Lubasińska chciała się nauczyć tańczyć charlestona. Na nie szczęście nikt z jej bliższych znajomych nie mógł jej służyć pomocą, gdyż żaden z nich nie był zwolennikiem Terpsycho-ry. Gdy więc pewnego dnia zapoznała się z niejakim Pawłem Rukowickim, reklamowanym mistrzem modnych tańców, nie omieszkała zaprosić go do siebie.
Rukowicki był bardzo uprzejmy. Wy- starał się o patefon i niemiał codziennie poświęcał jej kilka godzin.
Panna Marysia byłaby zupełnie za- dowolona z profesora, który honorowo

udzielał jej lekcji, gdyby po każdej jego wizycie nie ginęły w domu rozmaite przedmioty.
Początkowo nie podejrzewała Ruko- wickiego. Gdy jednak pewnego dnia za- ważyła, że chowa do kieszeni łyżeczki, nie mogła mieć żadnych wątpliwości, kto był sprawcą kradzieży.
Nie chcąc zwracać się do policji, oś- wiadczyła mu:
— Panie Pawle, chciałabym już przer- wać edukację. Nie mam czasu się uczyć, gdyż wieczorami muszę pracować.
„Nauczyciel” nie chciał jednak o tem słyszeć.
— Ależ to niemożliwe, panno Mary- siu! Muszę pania należycie wykształcić! Pani jeszcze źle tańczy!
I dalej przychodził.
Dziewczyna bacznie go obserwowała. Któregoś wieczoru, schwytała go na kradzieży serwety.
Tym razem nie miała już żadnych skrupułów.
— Pan jest złodziejem! — zawołała oddawna już widziałam, że pan mnie o- krađa! Zwróć się do policji.
Rukowicki chciał zatuzować brzydka sprawę. Obiecywał, że w najbliższym czasie odda jej wszystkie skradzione przedmioty, które rzekomo zastawił w lombardzie.
Panna Marysia czekała dwa tygodnie na spełnienie tej obietnicy i wreszcie za- meldowała o kradzieży w policji.
Rukowickiego sąd skazał na trzy mie- siące więzienia.

60-letni staruszek otrut się nieznaną trucizną

Lódź, 6 grudnia.
Zamieszkały samotnie w domu przy ulicy Radwańskiej 49 60-letni Konstanty Paluch, popełnił samobójstwo.
Staruszek napił się jakiejś nieznaney trucizny o bardzo silnem działaniu.
Dopiero po upływie kilku godzin je- den z sąsiadów — nie mogąc się dostać do jego mieszkania — wyważył drzwi i zajął się ratunkiem desperata, który zdradzał już słabe oznaki życia.
Nim przybyło pogotowie Paluch wy- zionął ducha.
Przyczyny samobójstwa policja do- tychczas nie ustaliła.

Dlaczego Makaron został kawalerem?

Dowiedział się tuż przed ślubem, że narzeczona jego ma .. 20-letnią „córeczkę”.

Lódź, 6 grudnia.
Włof Makaron, czterdziestoletni ka- waler z Kielc, przyjechał do naszego miasta wyłącznie w celu matrymonjal- nym. Postanowił się ożenić z posażną panną.
Skomunikował się natychmiast ze wszystkimi swatami. Swe wymagania sprecyzował w następujący sposób:
— Panna, wdówka lub rozwódka może mieć nawet pięćdziesiąt lat. Uroda i inteligencja nie odgrywają roli. Chodzi tylko o posag — minimum 5 tysięcy zło- tych.

Przyrzeczenia jednak nie spełnił, a to z następującego powodu.
W kilka dni przed ślubem p. Ruchla zwierzyla mu się ze swych intymnych przeżyć.
— Musisz wiedzieć, że mam córeczkę. Ma już dwadzieścia lat i pewno wkrótce wyjdzie za mąż. Przypuszczam, że ta dziewczyna nie będzie ci prze- szkadzała, prawda?
Makaron oburzył się.
— Dlaczego mi przedtem nie mówi- teś o tem? Przecież ty jesteś panna! To jest hańba! Jeżeli nie dostanę jeszcze 2 tysięcy posagu, to się z tobą nie ożenię!
Panna Ruchla nie miała więcej, niż 5000 złotych.
Narzeczony oświadczył że po kilku godzinach da jej stanowczą odpowiedź, czy ślub dojdzie do skutku.
Nie zjawił się jednak.
Wczoraj właśnie upłynął tydzień od jego ostatniej wizyty.
Panna Ruchla udała się do policji, składając meldunek o wyłudzeniu 300 złotych, ubrania i palta.

Krwawe bójki i rozprawy nożowe.

Lódź, 6 grudnia.
Na podwórzu domu przy ulicy 6-go Sierpnia 19 podczas rozprawy nożowej odnieśli rany 54-letnia Marja Sobol, żo- na dozorczy nocnego i 23-letni szewc Mordka Rozenberg.
Przy zbiegu ulic Napiórkowskiego i Kilińskiego, jakiś nieznaną opryszek zra- nił nożem 24-letnią Leokadję Pluskotę, bezrobotną, zamieszkałą przy ulicy Ki- lińskiego 214.
W mieszkaniu dozorczy domu przy ulicy Łaziewnickiej 12, podczas libacji wynikła bójka. 30-letni Franciszek Sob- czyk (Zabia 3) otrzymał cztery rany gło- wy, zadane nożem.

— Zapóźno już na to, by żądać jałmużny.
— Ale i zapóźno, by jej odmawiać.

Sprzedal teściową

I takie tranzakcje zdarzają się w Łodzi w XX wieku.

Lódź, 6 grudnia.
Od kilku tygodni bawił w Łodzi wies- niak z pod Łowicza, 35-letni Joachim Zdanecki. Włóczył się po różnych „naj- pach i trwonął pieniądze.
— Dlaczego nie wracasz do domu? — pytali go znajomi.
— Nie mogę. W żaden sposób nie po- jadę do Łowicza, bo boję się teściowej...
Gdy w szczupłej kompanji Zdaneckie- go, która codziennie na jego koszt raczy- la się wódka, dowiedziano się, jaki był rzeczywisty powód jego pobytu w na- szym mieście, Władysław Jakor, popular- ny niebieski ptaszek, oświadczył.
— Już ja z tym gościem zrobię inte- res. Zabaczycie, że porządnie zarobię.

Tegoż wieczoru odbył z nim dłuższą konferencję w jednej z restauracji.
Po kilkunastu kolejkach śmiało przy- stąpił do realizacji swych planów.
— Kupuję od pana teściową — rzekł. Kmiotek ośpuiał.
— Nie rozumiem? Co to ma znaczyć?
— Interes jest całkiem prosty. Da mi pan 500 złotych, a w zamian za to spro- wadzę do Łodzi pańską teściową i będę ją utrzymywał. Będzie pan mógł spokoj- nie mieszkać w swej rodzinnej wiosce.
Zdanecki zapalił się do tego projek- tu.
— Ależ to byłoby wspaniale — zawo- łał — ale czy tylko ona się zgodzi?
— Już się o to postaram.
Kmiotek dał mu natychmiast a conto 100 złotych.
Jakor przyrzekł, że następnego dnia omówi z nią całą sprawę i wyznaczy ter- min swego wyjazdu po teściową.
Minęło jednak kilka dni, a nie dawał żadnego znaku życia. Zdanecki w nie- dzwyczenie zrozumiał, iż dał się nabrać. Wyjaśnili mu to koledzy.
Zwrócił się więc do policji meldując o oszustwie.

Przejechany przez auto.

Lódź, 6 grudnia.
Przy zbiegu ulic Wschodniej i Cegiel- nianej został przejechany przez samo- chód 52-letni Jozek Odeski, tkacz, za- mieszkający przy licy Jerozolimskiej 4.
Pogotowie stwierdziło dość ciężkie obrażenia cieleśne i przewiozło go do domu.
Szoferowi spisano protokół.

Napad bandycki w Warszawie.

Rabunek teczki wypchanej banknotami.
Zbój uciekł, partnerka aresztowana.

Z Warszawy donoszą:
Wczoraj o godzinie 2-jej po połud- niu p. Marja Rodkiewicz, zamieszka- ła przy ulicy Wareckiej 15, opuściła gmach P. K. O., kierując się ku domo- wi. W teczce trzymanej pod paltem nosła 1000 złotych.
Wchodząc po schodach, p. Rodkie- wicz spotkała mężczyznę, który zasta- pił jej drogę, poczem nagle złapał ją obu- rącz za gardło i zaczął dusić.
Niemał jednocześnie z za skreću wy- skoczyła jakaś kobieta.
— Gdzie pieniądze? — krzyknęła i wyrwała z rąk napadniętej teczkę.
Palce draba zacisnęły się silniej. Pa- ni Rodkiewicz straciła przytomność.
Przechodzący przez podwórze do- zorca domu ujrzał mężczyznę i kobietę, wybiegających z bramy. Wszedłszy do sieni, znalazł omiłą lokatorkę. Nie zwlekając, wyskoczył na ulicę i jał wzy- wać pomocy.

Wolania usłyszał kierownik agentu- ry śledczej 10 komisariatu, p. Perkow- ski, który szczęśliwym trafem znajdował się w pobliskim sklepie. Udało mu się zebrać od przechodniów nieco in- formacyj, z których wynikało, że w po- bliskim domu nr. 11 ukryła się przed chwilą podejrzana kobieta.
Niezwłocznie zamknięto bramę i wszczęto poszukiwania. Na najwyż- szem piętrze klatki schodowej znalazło no elegancko ubraną damę z teczką.
Policjanci odprowadzili ją do komi- sariatu, podczas gdy rezerwa rowerzy- stów rozpoczęła pościg za bandytą.
Poszukiwania nie dały żadnych wy- ników. Zbój zdołał zbiec.
W aresztowanej kobiecie poznano niejaką Helenę Woźniak (Muranowska nr. 3). Dzisiaj będzie przesłuchana przez sędziego śledczego.
Pani Rodkiewiczowa odzyskała pie- niądze.

17-letnia złodziejka

skazana na 10 miesięcy więzienia.

Lódź, 6 grudnia.
17-letnia Małka Kaliszczówna, ka- rana już więzieniem za kradzieże, szcze- gólną sympatię czuła do sklepu Ignace- go Wojciechowskiego przy ulicy Dwor- skiej 6.
P. Wojciechowski poinformowany przez pracowników, iż częsta klientka jest złodziejka, bacznie ją obserwował i w rezultacie po kilku dniach ujął ją na gorącym uczynku kradzieży.
Kaliszczówna aresztowana.
Wczoraj sąd skazał ją na 10 miesięcy więzienia.

TEATRALNA

20. Narutowicza 20.

Dzisiaj od godz. 5-jej do 7-jej

FIVE O CLOCK

z udziałem wszystkich sił artystycznych,

Siostry Princ
duet damski, artystki baletu opery w Budapeszcie.

Jun Constandt Duo
francuski duet salonowy.

Józef Sławski
piosenkarz i humorysta

Wienia Michalska
kupiecistka

Trudel Wolters
tancerka.

Orkiestra pod kierunkiem
p. SZPAJZMACHERA.

Z kroniki kryminalnej.

Lódź, 6 grudnia.
Genowefa Fiszer, zam. przy ulicy Zgierskiej nr. 79, skradła różną biżu- terję i 1.000 dolarów gotówki Jabłoń- skiemu Kazimierzowi, zam. pod wska- zanym adresem.
Górze Stanisławowi, zam. w Kra- kowie przy ul. 3 Maja w domu akade- mickim, w czasie jazdy pociągiem z Warszawy do Łodzi, skradziono teczkę skórzaną, zawierającą 60 zł. gotówkę, indeks za nr. 387 wydany przez Uniwe- rsytet Jagielloński, oraz różne przedmi- ty ogólnej wartości 90 zł.
Lódź, 6 grudnia.
W bramie domu przy ulicy Kamien- nej 2 zmarł nagle zamieszkały w tej ka- mienicy Abram Karpowicz.
Wezwane pogotowie stwierdził- zgon. Przyczyny śmierci nie ustalono. Zwłoki zabezpieczono aż do zejścia władz sądowo policyjnych.

— Podobno mój wnuczek jest u pana na praktyce?

— A tak, tylko dziwię się bardzo, że pan jeszcze żyje, bo właśnie dałem temu wnuczce urlop, gdyż mówił mi, że musi iść na pana pogrzeb.

Miniatury.

Pięć sekund śmiechu.

ŚWIADK.

- Skąd pan zna oskarżonego?
- Ja żyłam z nim w wolnej miłości.
- Przez jak długi czas?
- Przez ostatni wtorek i środę.

ZMĘCZONY.

— Auto, wzięm w te tam krzaki i obaczym, czyśmy w tej wili wszystko zwędzili.

— Daj spokój, strasznie się zmachałem, — jutro w „Expressie” przeczytam.

JUBILEUSZ.

— Moi kochani współpracownicy, nie stety nie mogę wam ofiarować żadnej gratyfikacji z okazji 25-lecia firmy, ale za to od dziś wszyscy możecie mi mówić „ty”!

SPOKOJNIE.

Do komisariatu policji wpada zdyszany interesant i prosi o sprowadzenie psa, bo właśnie dokonano w jego sklepie włamanie.

— Spokojnie, mój panie, niech się pan tak nie galopuje — odpowiada mu dyżurny policjant — jak tylko będzie to możliwe, przyjdzie do pana jeden z moich kolegów z psem; narazie o tym nie ma mowy, bo Ciapus jest w ważnej sprawie u szczeniaka pana posła X.

SIEDEM OKRESÓW WIEKU KOBIETY

1) Dziecko, 2) młoda dziewczyna, 3) panna, 4) młoda kobieta, 5) młoda kobieta, 6) młoda kobieta, 7) młoda kobieta.

ŚLUSZNA UWAGA.

— Wydajesz mi się niekiedy prawdziwie męskim typem; nieraz znowu jak kobieta. Czem to wytłumaczyć?

— Przypuszczam, że tym, iż połowa moich przodków — t obyli mężczyźni, a druga połowa — kobiety.

TO CO INNEGO.

Zona: Ach, jak straszna mam migrenę, czuję się zupełnie połamaną, nie mogę kroku ruszyć.

Mąż: Co za szkoda, mam właśnie dwa bilety do opery na dziś, ale mogę je komuś podarować.

Zona: (zrywając się): Co znowu!? Za pięć minut będę ubrana.

DZISIEJSZY KONCERT ERIKI MORINI.

Dzisiaj wieczorem czeka nas prawdziwa uczta artystyczna, albowiem grać będzie w Filharmonii Erika Morini. Jej cudowna gra, która obecnie osiągnęła swój szczyt kolminacyjny, potrafi ośmić tłumy. Jest coś czarującego w tej grze, siła męska, kantylena wibrująca szlachetnym uczuciem, wielki zapal i niezwykle zacięcie. Interpretacja gry tej genialnej artystki i jej temperament to jest coś wprost niesamowitego. Początek koncertu o godz. 8.30 wiecz.

Dzisiaj, we wtorek, ostatni występ wieczorowy K. Adwentowicza w „Sonacie Kreutzerowskiej”.

POKÓJ

elegancko umeblowany z wejściem wprost z klatki schodowej
POSZUKIWANY

Oferty pod „E. K.” do adm. Republiki.

O tem, co nas smuci i weseli...

Łódź i moda. — Emancypacja łódzianek. — Epidemia „magazynów mód”. — Dlaczego łódzianki pracują. — Biura porad prawnych. — Kto ma „oczyszczyć” Łódź? — Brudne podwórza i... Liga Narodów.

Łódź, 6 grudnia.

Łódź to zaiste „dziwne” miasto. Ulega ono bowiem do tego stopnia fluktuacjom mody (nie zawsze niewieściej), że w pewnych okresach czasu zmienia niemal dotychczasowe swoje oblicze.

„Mody” te są jaknajbardziej różne i dotyczą oczywiście różnych dziedzin życia codziennego. Najczęściej są one wprawdzie dla nikogo nieszkodliwe, tem nie mniej jednak charakterystyczne i znamienne. Mamo, że nie wkraczają one bezpośrednio w sferę niewieściej zainteresowań, przodują tu jednak również łódzianki. Panie nasze ulegając bowiem aktualnym prądom kobiecej emancypacji chwytają się wszelkich środków, któreby pozwoliły im iść przez życie samodzielnie, nawet w sensie mater-

jalnym. Mąż pracuje na rodzinę a żona na siebie i swoje własne potrzeby. Ze społecznego punktu widzenia „podział” ten jest oczywiście godny szczerzego poklasku. Nam jednak chodzi w tej chwili o zewnętrzne jego przejawy, a w zwłazku z tem przejściowe „mody”, które są tem oryginalniejsze, że nie dotyczą ani Paolina, ani Poireta ani Mme „Henriette”.

W swoim czasie zapanowała w Łodzi „moda” otwierania t. zw. „magazynów mód” (kapeluszy damskich). Przybrała ona do tego stopnia epidemiczne formy, że magazyny te wyrastać zaczęły jak grzyby po obfitym deszczu. Nie było domu, ani mieszkania, gdzieby nie produkowano nakryć na wdzięczne „garconki” i „poleczki”...

Z biegiem czasu wytworzyła się konkurencja, a w rezultacie przyszła powszechna... plajta.

Na gruzach magazynów poczęły się tworzyć pracownie sukien. I znowu ten sam obłęd który dotknął nawet kobiety zamożne, które pracowały na kosztowne futra, biżuterję i... ekstrawagancję.

Dzisiaj panuje z kolei znowu moda ręcznych robótek włóczkowych. I znowu produkcja rośnie i rozwija się.

Epidemią zaraziła się również i brzydka połowa ludzkiego rodzaju. Kto żył zakładać począł „biura porad prawnych”. Tym jednak razem moda stała się szkodliwa. Poradam, temi bowiem zajmować się zaczęli ludzie nie mający zielonego pojęcia o prawie. Do znajomości tej galezi wiedzy wystarcza im bowiem tylko... maszyna do pisania i odpowiedni lokal dla przyjęć interesantów. Anomalia ta zainteresowała się jednak kompetentne czynniki i wkrótce już ma się ukazać rozporządzenie Prezydenta Rzeczy, które w dziedzinie tej dokona radykalnej sanacji.

W myśl tego rozporządzenia, tylko osoby z wykształceniem prawniczym będą mogły stać na czele takich biur. Wszelkie podania pisane przez biuro, będą wnoszone do rejestru i opatrzone numerem dziennika. Udzielanie porad prawnych będzie mogło być dokonywane tylko ze strony dyplomowanych prawników, którzy w tym celu będą się mogli łączyć w spółki analogiczne do przychodni lekarskich. Rozporządzenie to oczyści niewątpliwie atmosferę panującą w „poradniach” prawnych na czele których stoja ludzie mający zazwyczaj takie pojęcie o prawie, co koło o teorii Einsteina...

Na widownię wpłynęła ostatnio znowu „achillesowa pięta” Łodzi, jej największa bolączka... odwrotna strona medalu. Nie trudno się w tem miejscu domyśleć, że mowa będzie o łódzkim niechlujstwie. Sprawa sała się aktualna obecnie w zwiazku z zima i opadami atmosferycznymi.

Z inicjatywy ruchliwego i zapobiegliwego komendanta policji p. podinspektora Niedzielskiego zwołana została w tych dniach specjalna konferencja poświęcona problemowi generalnego oczyszczenia Łodzi a zwłaszcza jej brudnych wiecznych ulic. Na konferencji porozumienia nie osiągnięto, gdyż zebrani w żaden sposób nie mogli wybrnąć z zagadnienia, kto właściwie ma ponosić tego „czyszczenia” ciężary.

Burza w szklance wody! Zdawałoby się, że znalezienie odpowiedniego modus vivendi nie powinno przedstawić najmniejszej trudności, choćby z tego tylko względu że kwestja czystości ulic łódzkich, nie jest kwestją europejskiego znaczenia, której rozstrzygnięciem mialaby się dopiero zająć... Liga Narodów.

Małe głupstwka i tyle ambarasu. Jeżeli bowiem chodzi o nasz pogląd — to uważamy, że czyszczeniem ulic, na wzór wielkich miast europejskich winien zająć się magistrat, ściągając na ten cel pewną kwotę od właścicieli nieruchomości. Jest to jedyny i najbardziej racjonalny punkt wyjścia.

REWJA MÓD KARNAWAŁOWYCH W ŁODZI.

Tak dawno spodziewana rewja mody firm stołecznych nareszcie będzie miała miejsce w Łodzi przed karnawałem. Pierwszorzędne firmy stołeczne które obecnie wiodą prym w Warszawie a więc Boguchwał Myszkowski, Maksymilian Apfelbaum i Lucjan Leszczyński staną na czele tej może najbardziej ośniewającej rewji. Rewja odbędzie się w niedzielę dn. 11 grudnia 1927 r., o godzinie 12 w poł. w sali kina „Casino”. Karty wstępu już do nabycia.

TEATR KAMERALNY.

Jutro trzecia premiera teatru kameralnego: arcywesoła dowcipna komedia—farsa Zygmunta Kaweckiego „Fura słomy” z Morska, Ziemblińska, Brodniewiczem, Krotkiem, Mroziskim i Michałem Zalcem w rolach głównych. Reżyseruje Jan Bonecki.

— Bardzo żałuję, ale pan nie zostawił pieniędzy.

— A skąd pani wie o tem?

— Powiedział mi tak przed wyjściem.

— Czy wiesz Henryku, dlaczego cie nazwałam małym głupekaskim?

— Wiem, dlatego że jestem mniej-szy, niż ciocia.

Chcesz żyć 120 lat?

Pracuj 12 godzin dziennie i pij dużo mleka.

Po Anglii podróżuje niejaki Borys Logaczew i w każdym mieście wygłasza odczyty, w których głosi, iż ludzie dopuszczają się na sobie samobójstwa, albowiem przeciętny ich wiek powinien wynosić 120 lat.

Tymczasem w 70 roku życia człowiek jest już starcem, a w 80 zupełnym niedołęga.

Logaczew z pochodzenia Bułgar, osiadły w Kanadzie, wynalazł sposób na długowieczność i propaguje swe odkrycie wśród ludzkości, zyskując sobie ogromną ilość zwolenników, którzy łączą się w związki i zakładają tak zwane „logaczewskie gminy”.

Tajemnica długiego życia kryje się

w odpowiednio stosowanej diecie ml czono-roślinnej i higienie pracy.

Bułgarski apostoł jest zdania, iż nic tak nie zżera organizmu jak nierobstwo i lenistwo.

Ludzie oddający się próżnictwu bardzo rzadko dożywają późnej starości, naj młodszej zaś umierają rentjerzy, którzy całe życie odcinali tylko kupony od rent i nie mieli innego zajęcia.

Członek „logaczewskiej gminy” musi pracować 12 godzin dziennie, sypiać 7 godzin, 2 godziny dziennie poświęcać na ćwiczenia ciała a 3 godziny na przyjemności.

Mięso wolno mu jadać raz na tydzień, a głównym jego pożywieniem ma być mleko podawane w różnych formach.

„Popierajcie przemysł krajowy!”

Oto śpiew, który roziega się dziś z minaretów tureckich na rozkaz Kemala-Paszy.

na zmianę w życiu tureckiego społeczeństwa i spowodowała opór ze strony kleryka i ludności, którą podżegają duchowni.

Niezwykle zaś wrażenie zrobił rozkaz Kemala Paszy, aby muezininowie, wzywając ludność do modlitwy ze szczytów minaretów, przypominali wiernym o ich obowiazkach względem ojczyzny.

Rozkazowi stało się zadość — więc po tradycyjnym wezwaniu do modlitwy, wykrzykuje muezin:

Popierajcie przemysł krajowy! Skła dajcie ofiary na tureckie lotnictwo.

Przeciwnicy polityczni Kemala Paszy, prezydenta republiki tureckiej, głoszają, iż znakomity reformator kraju pogardza Koranem, a nawet znieważył „świątą” księgę Mamometa, nazywając ją „przeżytkiem, dobrym dla praocjów, lecz najgorszym dla współczesnych tureków”.

Kemal Pasza dokonał formalnego rozdziału kościoła od państwa przez wprowadzenie kodeksu cywilnego, opartego na prawodawstwie szwajcarskiem.

Nowa księga prawa wywołała zupeł-

Mistrz maski! Człowiek o stu twarza h!

Lon Chaney jako „Demon Cyrku”

oraz Charles Murray w ob. azie p. „Mama nie pozwala”

Najbliższa premiera na ekranie KINA „GRAND-KINO”

GRAND-KINO

Ostatnie 2 dni

Potężna epopea walk i pożogi p. t.

„SPOWIEDŹ KAPELANA”

W roli gł. **Polski Rudolf Valentino IGO SYM**

Przy współudziale wielkiej tragiczki **DAGNY SERVALS** oraz **Karola WOLLA** i **H. MARRA**

W obrazie tym przedstawione są sceny walk na ironie rosyjsko-austriackim, gdzie z jednej strony walczyła armja Brusłowa z drugiej Mackensena. — Ta emnica Kapelana. — Cięż na honorze. — Zatajone macierzyństwo. — Udręka kochających serc. Potworna pomówka sadu polowego. — silniejsze niż śmierć

500 lat przetrwał „Złoty Kompas” nim runął. Za „króla Stasia” szaleli w nim i Polacy.

W tych dniach zburzono w Paryżu najstarszą oberżę. Pięćset lat bez przerwy istniała gospoda pod „Złotym kompasem”, przy ulicy Montergueil, w pobliżu giełdy. Obecnie była ona przytułkiem najbiedniejszej ludności, kiedyś jednak zbierała się w niej śmietanka towarzyska Paryża.

Właściciele gospody pod „Złotym kompasem” utrzymywali dyliżanse pocztowe, łączące stolicę z portami i z ościennymi krajami.

„Złoty Kompas” słynął przed 300 laty z wybornej kuchni, której specjalnością były świeże ryby morskie, raki, cstrygi i drób.

Kilka razy dziennie przywoziły dyliżanse z Dieppe świeże „owoce morskie”, dla szlachetnych kawalerów i ich dam.

W gospodzie pod „Złotym kompa-

sem” bywała również młodzież polska, która przyjeżdżała do Paryża po „ogładę”. Wiemy to z licznych pamiętników i z listów XVIII stulecia, zachwalających „kacze wątróbki”, przyrządzane „à la Amiens”. A delikatesem tym częstował swych gości monsieur Rat, jeden z właścicieli oberży pod „Złotym kompasem”. Wytworność tej jadłodajni była tak wielka, iż stoły przykrywano białymi jak śnieg obrusami, a w lichtarzach zapalano włoskowe świece.

„Złoty Kompas” miał w sąsiedztwie groźną konkurencję w gospodzie „Rocher de Cancale”, w której podawano „najlepsze wina francuskie”, więc klientela się dzieliła, smakosze szli pod „Złoty Kompas”, pijący zaś do „Rocher de Cancale”, a że jednych i drugich nie brakowało, więc obie gospody przetrwały wieki.

Precz same kości!

Bunt „grubasek” nowojorskich przeciw męczarniom mody.

W Nowym Jorku zbuntowały się kobiety. Nie wszystkie, ale spora garść, bo aż 730 niewiast założyło „stowarzyszenie grubasków”.

Są to rewolucjonistki, zwalczające za wzięcie smukłą linię ciała, albowiem wielu mężczyzn nie znosi kościstych kobiet, a w dodatku „utrzymanie się w formie” wymaga bohaterskich poświęceń, które czasami nawet stają się prawdziwą męczarnią.

Młodzianka pani Gaby R. Davson, wiceprzewodnicząca stowarzyszenia, określiła to w najlepszy sposób.

— Masz ochotę dłużej poleżeć w łóżku — nie wolno, gdyż przyszła właśnie

masażystka i przypomina, że wylegiwanie się wpływa niekorzystnie na smukłość linii. Po masażu i treningu dostałaś wilczego apetytu, a zamiast świeżutkich bułeczek z masłem, kawałka dobrej szynki i smacznej kawy podają ci filiżankę obrzydliwego ulepkę i jeden sucharek.

A potem uganiać musisz po boiskach sportowych, aby nie nabrać wagi o le guminach i słodyczach musisz zapomnieć że istnieją, bo utyjesz, ani tyżeczki kremu, ani kawałeczka czekolady nie wolno wziąć do ust, a w nagrodę za te męski wystają ci kości, skóra się marszczy i czujesz się osłabioną.

W modnym ubraniu wyglądasz jeszcze

jako tako, ale spójrz, biedna ofiara mody, gdy jesteś bez ubrania. Zapłaczesz sama nad sobą!

Przemówienie wiceprzewodniczącej stowarzyszenia przyjęto entuzjastycznymi oklaskami. Siedemset trzydzieści zorganizowanych grubasów postanowiło rozpocząć propagandę pod hasłem:

Niech każda żyje, jak każę jej gust, Precz same kości, niechaj żyje biust!

O tej porze mknęły samochody w stronę Rudy i, nie dojeżdżając do skretu, zbaczają w prawo. Ciemne sylwetki pod osłoną nocy, wychodzą z aut, dzwoniły u bramy i znikają za okutymi drzwiami willi.

Do tej godziny panowała tu niczem nieprzerwana cisza. Personel „złotej willi” odpoczywał po trudach ubiegłej nocy. O godzinie dziesiątej przyjeżdżała „ciocia”, która mieszkała w mieście.

Wydawała dyspozycje kucharzowi, odbywała pogadanki ze swoimi „pensjonariuszkami”, słowem robiła przedwstępny „porządek”.

Dzisiaj właśnie czcigodna właścicielka willi zawiadzała do siebie Bucefała i rzekła:

— Jest jeden nowy gość.
— Dobrze — odparł krótko olbrzym.
— Nie rób mu żadnych trudności i traktuj go z wielkim szacunkiem...

— Jestem grzeczny dla wszystkich naszych bywalców.

— Dla niego będziesz jeszcze więcej grzeczny...

— Jak wygląda?

— Gruby, niski, w jasnych rogowych okularach. Będzie z nim inny — chudy i wysoki...

— Wpuścić go także?

— Tak. To jest ten Olek, który do nas już przychodził...

Dr. med. Jan Polak

choroby wewnętrzne
przyjmuje od 12—1 i od 7—8.
Andrzeja 43, tel. 64-21.

— Aha, a tamten?
— Podobno amerykańn. Bardzo bogaty gość.

Taką samą mniej więcej przemowę miała dbająca o swój zakład ciocia Irma do pensjonariuszek. Dziewczęta były zachwycone zapowiedzią wizyty bogatego cudzoziemca.

Mr. Pinkerton — on właśnie był tym oczekiwanym gościem — zjawił się o godzinie jedenastej. Przyjęła go osobiście właścicielka zakładu. Władza biegała angielskim tak, że mogła porozumieć się z nim swobodnie.

Mr. Pinkerton zażądał oddzielnego gabinetu dla siebie, Niteckiego i dwu dziewczynek. Wszystko jedno, które, byle on miał chudą blondynkę.

— Już się robi — odparła pani Irma, uśmiechnawszy się zalotnie.

Nitecki, jako stały bywalec „złotej willi” udzielał „jeńcowi” wyjaśnień. Po chwili weszły dziewczęta. Były ubrane w jedwabne, przejryste pyjamy. Olek uważał sobie za obowiązek przedstawić je amerykańnowi.

— Ta blondynka — to Lili, ta szatyneczka — to Zosia. Bardzo miłe kotki.

— Ha, ha, ha — zaśmiał się mr. Pinkerton. — Kotki, koteczki...

„Kotki” były nieco stremowane. Ba, nie dziwnego. Taki gość, wypchany dolarami — to jednak nie byle co.

(D. c. n.)

JERZY LUKAR

DIABLICA „POLSKIEGO MANCHESTERU”

Łódzki romans kryminalny.

Rosły, barczysty chłop, zwany, niewiadomo z jakiego powodu, Bucefałem, trzymał straż nad bramą. Był to niezwykłe silny drab, dający sobie z łatwością radę nawet z dziesięcioma gośćmi. Na nim to ciążył obowiązek sumiennego filtrowania osób, które pukały do wrót „złotej willi”...

Był sprytny i obrotny, znał wszystkich bywalców doskonale, tak że nie zdarzyło się jeszcze, by ktoś niepożądany dostał się z winy Bucefała do apartamentów „cioci Irmy”.

W tak zw. poczekalni, która była jednocześnie garderobą, pełniła służbę stara, otyła Niemka, Emma, stworzenie o niezwykle odrażającym obliczu. Była ona prawą ręką „cioci”, która darzyła ją wielkim zaufaniem.

Pozatem — służbę „złotej willi” stanowili: kelner — Bolesław i kucharz.

Jeżeli chodzi o istotny „personel”, t.

o dziewczęta, przyznać należy, że zakład pani Irmy miał wszelkie dane, by zadowolić swą klientelę. Uznanie, jakie sobie zdobył, jest najoczywistszym tego dowodem.

Sześć niewiast, odpowiednio dobranych, stanowiących różne pod każdym względem typy kobiece, od jasnej, filuterknej blondynki do oliwkowej demonicznej brunetki, to wybór bezsprzecznie obfity mogać zadowolnić nawet najbardziej wybrednych i wymagających bywalców domów publicznych.

Wszystkie były ładne, zgrabne, przyzwyczajone do ubrania i zachowywały się bardzo poprawnie, nawet w momentach drastycznych.

Powodziło im się wcale nieźle, zarabiała niezgorzej i nie zdarzyło się jeszcze ani arazu, by któraś z nich żaliła się na swój los.

„Ruch” w zakładzie „cioci” Irmy zaczął się około północy.

Rosja pod rządami czerwonych carów.

Cerkiew w Leningradzie, w okolicach której anarchiści rzucili bombę na cara Aleksandra II, który zginął.

Nocleg bezdomnych dzieci w jednym z zaułków Moskwy.

Zbrodnie „pięknej Tamary”.

Wielka liczba ofiar „niewieścigo Landru”.

Cała Grecja, specjalnie zaś Ateny, pozostają pod wrażeniem zbrodni, albo raczej całego szeregu zbrodni, których w downią był Pireus, a sprawczynią kobieta, rosjanka, imieniem Tamara. Pani Tamara, tak jak wiele jej rodaków, znalazła przytułek na ziemi helleńskiej.

Udowodniono jej, że zamordowała dwóch swoich mężów, obu w Pireusie zamieszkałych chińczyków. Pewne poszlaki wskazują na to, że liczba jej ofiar jest o wiele większa, i że mamy tutaj do czynienia z jakimś niewieścim Landru.

Sledztwo wyłoniło cały szereg szczegółów, dotyczących kariery życiowej p. Tamary i jej morderstw, jednakowoż to wszystko nie tylko nie wyjaśniało jej czynów i kierujących nią motywów, ale przeciwnie pograżała całą sprawę w jeszcze większym mroku tajemnicy.

Istnieje przypuszczenie, że pani Tamara należy do jednej z licznych rosyjskich sekt, zastępujących wiarę i religijne obrzędy przesądami i wierzeniami i zabobonami praktykami. Jedną z tych sekt nakazuje prosto zbrodniczą działalność. Głosi bowiem, że człowiek drogą najcięższych grzechów dochodzi ku prawdziwej skrusze i że tylko w ten sposób może osiągnąć królestwo niebieskie. Zwolennicy tej sekty uważają tedy zbrodnie za najpewniejszy most do wiecznej szczęśliwości.

P. Tamara zdegenerowana i histeryczna kobieta miała głęboko zakorzenione w umyśle zabobony, przekonana była o skuteczności środków czarodziejskich, a przytem odznaczała się chorobliwym erotyzmem.

Obracała się wiele w kołach chińczyków, którzy w wielkich portach osiadają jako handlowcy i pośród nich wyszukiwała sobie ofiary. Przed trzema laty poślubiła pewnego chińczyka, który wkrótce po weselu zniknął bez śladu. Rzekomo miał odjechać do swojej ojczyzny. Po usunięciu ustawowych przeszkód do małżeństwa, mniemana rozwódka poślubiła znowu rodaka swego pierwszego męża, który jednakowoż także nie długo cieszył się szczęściem małżeńskim, bo wkrótce tak samo jak jego poprzednik zniknął bez śladu.

Okazało się, że pierwszego swego męża zamordowała przy pomocy kochanka a zwłoki spaliła, aby usunąć ślady zbrodni. Taką sam los zgotowała dru-

giemu mężowi, wzięwszy do pomocy nowego adoratora. Nie ulega prawie wątpliwości, że ofiarą zdegenerowanej kobiety padli jeszcze inni mężczyźni. Ale sledztwo utrudnia fakt, iż chińska kolonia w Pireusie, podobnie jak w wielu innych miastach handlowych i portowych, usuwa się poniekąd z pod kontrol władz.

Z zapałem p. Tamara pracowała nad nawróceniem swoich wybranych chińczyków na chrześcijaństwo. Obaj jej zamordowani małżonkowie porzucili naukę Konfucjusza i przyjęli chrzest według obrządku prawosławnego.

Dotychczas jest niewyjaśnionem, co skłoniło p. Tamarę do morderczych czynów. Czy kierowała się ona pobudkami erotycznymi, czy chęcią zysku, czy też oddziaływały tutaj fantastyczne zabobony?

Afera ta w Grecji wywołuje silne wrażenie, ponieważ w kraju tym tego rodzaju zbrodnie w wielkim stylu należą na szczęście do rzadkości. I teraz rzadko zdarza się, aby grek popełnił morderstwo. Dopiero inwazja obcych elementów po wojnie przyczyniła się do zwiększenia wypadków morderstw i zbrodni.

Przez 11 lat

nie wiedział, jak się nazywa i kim jest.

Młody szwed stracił pamięć na froncie.

Niedawno pisma doniosły o wypadku, że pewien młody człowiek został znalezony w Paryżu w stanie nieprzytomnym w szpitalu odzyskał wprawdzie świadomość, ale nie wróciła mu pamięć, nie wie tedy, jak się nazywa, skąd pochodzi itp.

Podobny wypadek miał miejsce z pewnym szwedem, który teraz dopiero odzyskał pamięć i dzięki temu dowiedziano się, iż nazywa się C. G. Duner, jest z wykształcenia inżynierem górniczym, ojcem jego był nieżyjący już profesor uniwersytetu w Upsali.

Duner w ciągu wojny światowej walczył po stronie angielskiej, a rozkaz dzienny przyniósł mu pewnego dnia wiadomość, że zosał zabity na froncie za chodnim.

Pod koniec r. 1916 Duner był we Flandrii w obozie, wraz z kilkunastu innymi ofiarami; granow laśnie w brzdę, gdy nagle ktoś zawołał: zmykajcie stąd, wybuch! Wszyscy umknęli został jedynie Duner, który odnalazł i zarzucił na siebie.

Niemiecka mina wybuchła istotnie, a

wszyscy zostali zabici, z wyjątkiem Dunera, którego ciśnienie powietrza odrzuciło daleko; znalazłono go zasypanego ziemią w stanie nieprzytomnym.

Duner spędził pewien czas w szpitalu angielskim, lecz po wyzdrowieniu nie mógł sobie przypomnieć, kim właściwie jest. W płaszczu jednak, który miał na sobie na froncie podczas owego wybuchu miny, znalazłono nazwisko pułkownika de Montalt, pochodzącego z Kanady. Na tej podstawie Duner myślał, że jest tym pułkownikiem.

Duner nie mógł sobie w żaden sposób przypomnieć, jak został pułkownikiem, zresztą o Montalt nikt nigdy władz szpitalnych nie pytał. Z czasem jednak biednemu szwedowi pamięć wracała; dostał kiedyś do rąk przypadkiem szwedzką gazetę, z której się przekonał, że umie po szwedzku.

Wobec takiego obrotu sprawy Duner wrócił do Sztokholmu; na dowodzenie się jednak, kim jest zużyć musiał jedenaście lat.

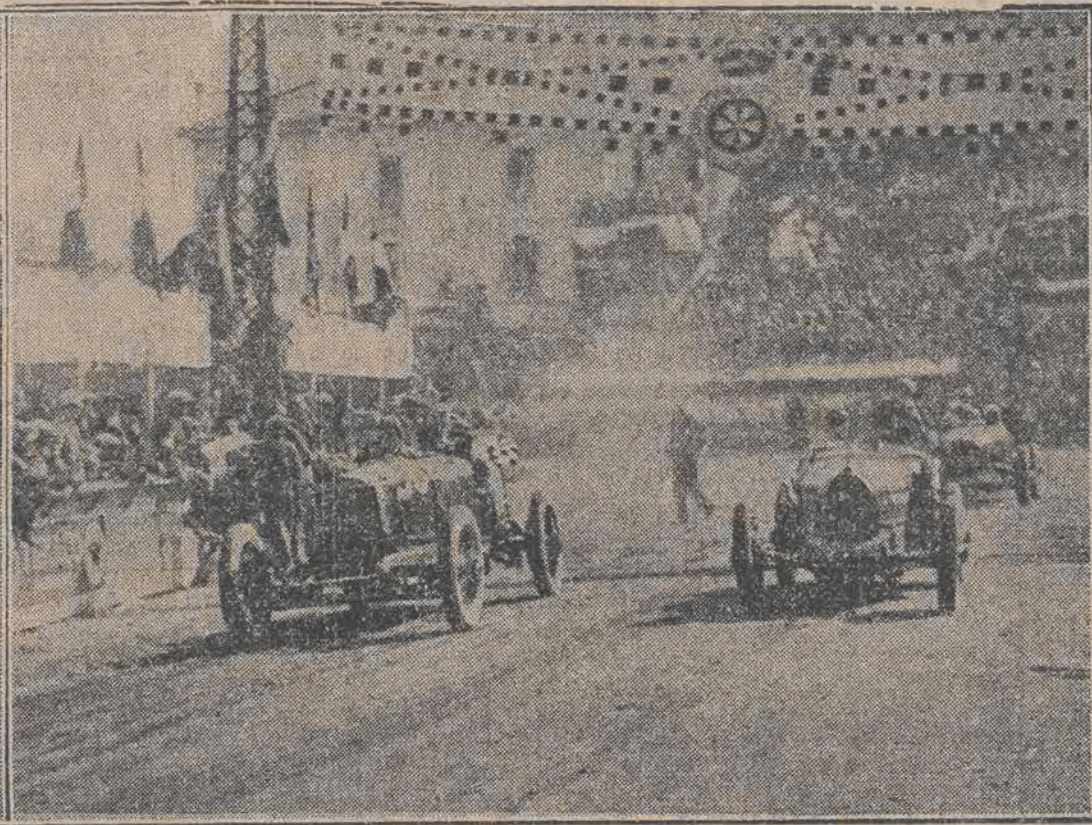
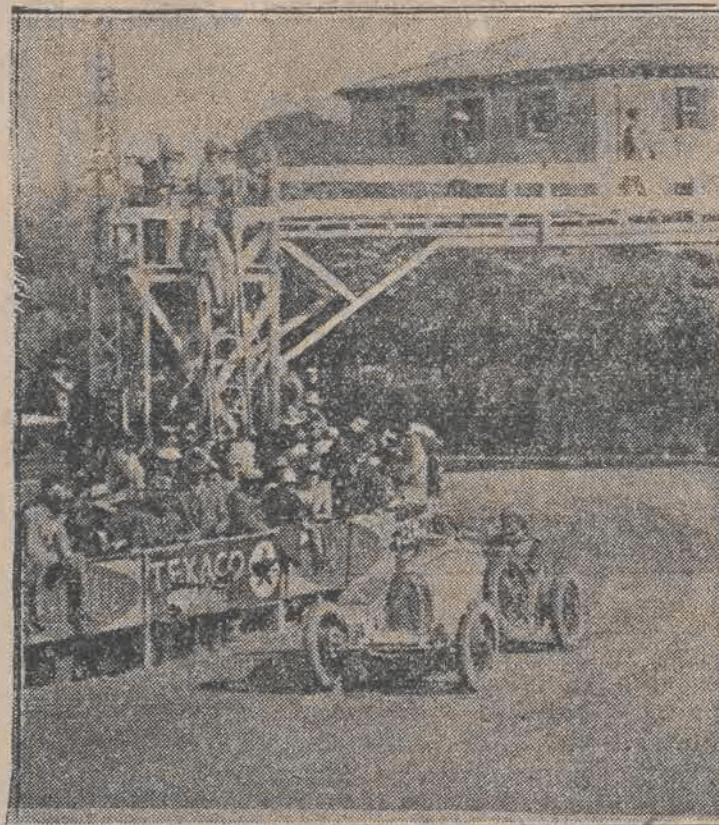
„Orient Express”

pędzi do Łodzi

z LIL DAGOWER

jako pasażerką, która ginie

W PŁOMIENIU ŻYCIA.

**Z ostatnich
wycigów
automobilo-
wych o mi-
strzostwo
Włoch.**

Polski Allan Gerbault

odbył samotną podróż po Bałtyku ustanawiając rekord woli.

Śladem wielkiego podróżnika i samotnika Allana Gerbaulta poszedł kapitan polskiej marynarki handlowej p. Konrad Prószyński. Odbył on latem tego roku samotną podróż po Bałtyku na miniaturowej bezpokładowej żagłowce „Vega”.

Kpt. Prószyński wyruszył dn. 27 lipca r. b. z Warszawy Wisłą do Gdańska. W Gdańsku stanął 9 sierpnia. Tegoż jeszcze dnia wyszedł na morze i przybył do Gdyni. Blisko dwa tygodnie penetrował na swej żagłowce zatokę gdańską, zachodząc do Pucka i Jastarni. Dnia 22 sierpnia odplłynął do Helu, zaś dnia 29 sierpnia wyszedł na pełne morze, kierując się na zachód, jakąd wiatr niesie. Dn. 8 września kpt. Pró-

szyński znalazł się u wyspy Rugii. Wobec zmiłany wiatru dalej na zachód nie mógł się posuwać, zawrócił przeto na Swinemunde i na Szczecin. W Szczecinie „Vega” stanęła 15 września. Po naprawie złamanego masztu dnia 25 IX kpt. Prószyński odplłynął ze swą żagłowką na pokładzie niemieckiego parowca do Gdańska. W Gdańsku stanął śmiały nasz podróżnik dn. 26 IX. Dnia 10 X wyszedł z Gdańska na Wisłę i dnia 26 tegoż miesiąca stanął w Warszawie. Ogółem kpt. Prószyński znajdował się w drodze 3 miesiące.

Dzielnemu sportowcowi należy się rzetelne uznanie za ten niezwykły i śmiały wyczyn, stanowiący rekord woli

Angielskie mistrzostwa futbolowe.

Jakie wyniki uzyskano ubiegłej soboty.

Angielskie mistrzostwa rozegrane ubiegłej soboty nie przyniosły specjalnych zmian w tabeli zarówno pierwszej jak i drugiej Ligi.

Obydwie czołowe drużyny I-ej ligi Everton i Newcastle zyskały na własnych boiskach po jednym punkcie. W II-ej lidze Helsca utrzymała swą pozycję w tabeli, zwyciężając Southa Shield w stosunku 6:0.

Poszczególne wyniki przedstawiają się następująco:

I liga — Birmingham — Leicester C. 0:2, Blackburn — Sunderland 0:0, Cardiff — Aston Villa 2:1, Everton — Sheffield U. 0:0, Huddersfield — Arsenal 2:1, Manchester M. — Bury 0:1, Middlesbrough — Portsmouth 5:1, Newcastle

— Liverpool 1:1, Toffenbram — Burnley 5:0, Wednesday — Westham U. 2:0.

II liga: Blackpool — Port Vale 1:6, Bristol — Manchester C. 2:0, Chelsea — South Shields 6:0, Clapton D. — Leeds U. 2:1, Grimsby T. — Barnsley 3:1, Roots Co. — Swansca T. 2:0, Oldham A. — Fullram 4:2, Reading — Wolverhampton 2:1, Southampton — Preston R. C. 0:0, Stoke — Hull City 3:1, Westbromwisch Allion — Roots Forest 2:3.

Szkocka liga: Aberdeen — Airdriemans 0:0, Celtic — Motherwell 1:2, Cowdenbeath — St. Johnstone 4:2, Dundee — Clyde 4:3, Falkirk — Dunfermline 5:1, Hamilton — Rangers 1:1, Kilmarnock — Hibernians 2:1, Partick Thistle — St. Mirren 6:2, Queen Park — Raith Rorers 8:1.

Międzypaństwowy mecz bokserski

Polska — Węgry odłożony do dnia 16 b. m.

Sensacyjne spotkanie bokserskie Budapeszt — Górny Śląsk i Polska — Węgry zapowiedziane na ubiegły piątek i sobotę w ostatniej chwili odłożone, z powodu równocześnie odbywających się mistrzostw państwowych na Węgrzech.

Reprezentacja Węgier przybywa do Polski w swym najsilniejszym składzie, prawdopodobnie w tym samym, co odniosła sensacyjne zwycięstwo przed trzema tygodniami nad reprezentacją

Niemiec w Budapeszcie. Węgry zapowiedzieli przyjazd najsilniejszej drużyny jaką wogóle w chwili obecnie rozporządzają. Mecz Polska — Węgry będzie nieoficjalnym, albowiem dochodzi on do skutku bez zezwolenia Polskiego Związku Bokserskiego.

Drużynę polską ustawi kapitan Śląskiego O. Z. B. p. Willy Snopek. Składać się ona będzie z zawodników śląskich i łódzkich,

Łódź straciła znakomitego pięściarza Harry Tzerre

Najbardziej obiecującym pięściarzem łódzkim był Aleksander Czarnecki występujący publicznie pod pseudonimem Harry Tzerr, obecny mistrz Polski w wadze średniej, wielokrotny mistrz województwa łódzkiego Tzerr, młody bokser może się poszczycić wcale ładnymi suk-

cesami, a największym z nich jest piękne zwycięstwo k. o. nad Janem Gerbichem.

Jak się dowiadujemy, Harry Tzerr opuścił Łódź i wstąpił na ochotnika do marynarki wojskowej. Obecnie Tzerr przebywa na Pomorzu. Przed wyjazdem zażądał Tzerr zwolnienia z Unionu, którego był członkiem.

Niedzielne zawody szermiercze w Krakowie

przyniosły zwycięstwo Pol. Zw. Szermierzemu.

Jak już pokrótce donosiliśmy we wczorajszym wydaniu „Expressu” odbyły się w niedzielę w Krakowie zawody szermiercze pomiędzy drużyną Pol. Zw. Szermierzy, a druż. centr. szkoły gimnastyki i sportów z Poznania. Mecz wygrali cywili w stosunku 15:12, przy czym w florecie 6:3, w szpadach 4:5, a w szablach 5:4. Najciekawsze spotkania były następujące: floret — Góling bije Laskowskiego 3:5, Laskowski zwycięża Segdę 3:5, Rriedrich bije Laskowskiego 2:5 oraz Zagacki zwycięża Friedricha 1:4; szpada — Segda bije Zagackiego i Laskowskiego po 2:0, szabla — Laskowski bije Friedricha 4:5, zaś Pappe Zagackiego 5:4.

W sobotę odbyła się akademja szermiercza z okazji 35 letniego jubileusza feczmiistrza Linnemana.

W akademji wzięli udział słynni francuscy szermierze Europy Buchard i eworeki Gaudin.

Linneman otrzymał szereg gratulacji, a imieniem Pol. zw. Szerm. przemawiał prezes p. Pappé. Odbyło się poza tem szereg spotkań w szablach, szpadach i floretach przy udziale Laskowskiego, Adera, Friedricha, Zapackiego, Cemby, Zabielskiego, Dubieńskiego i Segdy. Szermierze zagraniczni Buchard i Gaudin wykazali znaczną przewagę nad naszymi najlepszymi szermierzami. Najciekawszym był mecz pokazowy pomiędzy oboma francuzami.

Zwycięstwo Daniela Prenna

w eliminacyjnych zawodach ping-pongowych w Berlinie

Tennisowy mistrz Łodzi z roku 1926 Daniel Prens jest najlepszym graczem niemieckim w tenisie stołecznym i jednym z najlepszych w Europie. Obecnie odbywają się w Berlinie zawody eliminacyjne.

Clou sobotniego dnia było spotkanie Daniela Prenna (Rot Werss) z Siemanem (Berliner Schrittschnickklub). Siemen sprawił niespodziankę, albowiem był ciągle w akcji i zagrażał Prennowi. Ten ostatni chwilami musiał zdobywać się na heroiczne wysiłki. Zwycięstwo skape, ale po ciężkiej walce przypadło w udziale Preu-

nowi w stosunku 19:21, 22:20, 21:18, 18:17.

Spotkanie stało na bardzo wysokim poziomie.

Wyniki zagraniczne.

Ubiegłej niedzieli uzyskano na boiskach zagranicznych następujące wyniki:

Wiedeń: Admira — Hertha 5:2, Rapid — Hakoah 9:1, Vienne — Simmering 2:1, W.A.C. — B.A.C. 6:1, Wacler — Austria 2:0.

Klub Turystów

tworzy trzy nowe sekcje na sezon zimowy.

Jak się dowiadujemy, Kl. Turystów po gruntownym odświeżeniu swego lokalu przy ul. Kilińskiego 145, przystępuje do założenia na sezon zimowy trzech nowych sekcji: szermierka, siatkówka i ping-pong. Do każdej sekcji zaangażowany zostanie specjalny instruktor, pod okiem którego chętni będą ćwiczyć.

Kolarze łódzcy

trenują jeszcze na szosie

Korzystając jeszcze z dobrego jeszcze względnie stanu szosy która nie jest pokryta śniegiem, kolarze nasi trenują bardzo pilnie na drogach okolicznych. Zamierzają oni treningi swe kontynuować na szosie tak długo, dopóki śnieg nie przeszkodzi. Później treningi będą przeniesione do sal, gdzie są ustawiane specjalne aparaty t. zw. „home-trenery”.

CASINO

OSTATNIE DNI!

OSTATNIE DNI!

Imponująca wizja Łodzi na filmie
Arcyfilm polski według genialnej powieści Wł. St. Reymonta, laureata nagrody Nobla

ZIEMIA OBIECANA

Realizacja dyr. Al. HERTZ i inż. ZB. GNAZDOWSKI
W ROLACH GŁÓWNYCH:

Jadwiga Smosarska

Karol Borowiecki, K. Junosza-Stepowski (Maks Baum), Koledzy i współ- (Moryc Welt) St. Gruszczyński, Wł. Grabowski Herman Bucholtz, Ludwik Sołski
M. Gorczyńska, Józef Śliwicki, Maria Modzelewska, Ludwik Lawński,
Paweł Owertho, K. Krukowski, Julian Krzewiński, Czarny tabędz Loda Malama.

Tańce wykona zespół Koszutski Girls.

Rzecz dzieje się w Łodzi, jej okolicach i majątku ziemskim w Łowickim. — Zdjęć dokonano w Łodzi, na terenach fabrycznych Widzewskiej
M. niakatury i Zjednoczonych Zakładów Przemysłowych „Scheiber i Grohman” w Łodzi.

Ceny niższe!

Początek przedstawień o godz. 4.30

Ceny niższe!

SPLENDID

NARUTOWICZA 20.

NARUTOWICZA 20.

Dziś i dni następnych! Arcydziało filmowe ze złotej serii sowieckiej produkcji 1927/28

„DEKABRYŚCI” SPIISKOWCY W CARSKIEJ ROSJI

WIELKA EPOPEJA BOHATERÓW, KTÓRZY PIERWSI WNIĘŚLI SZTANDAR WOLNOŚCI POLSKI I ROSJI.
Dramat dziejowy 150 milionowego narodu podług słynnej powieści D. MEREŻKOWSKIEGO.

Książęta i hrabowie rosyjscy sprzedawali: potężnemu carowi swe żony za jeden łaskawy uśmiech.
Świsł knuta i jęki tłumionej namiętności oraz tyranję Azji ukazują ten obraz.
Jedna trzecia część mieszkańców stolicy Rosji brała udział w masowych scenach do tego obrazu

W rolach głównych: — najwybitniejsi artyści TEATRU STANISŁAWSKIEGO W MOSKWIE

M. Maksimow jako car D. Boronichin w roli powieszonoego Aleksander j. — poety Rylejewa —

Potężna pieśń wyzwolenia!!!

Zaranie rewolucji rosyjskiej!!!

Las Szubieric!!!

Początek przedstawień o godz. 4.30

Pamiętajcie, że
Śniegowce i kalosze
do naprawy drogą elek-
trycznej wulkanizacji

przyjmują następujące firmy:
H. Gutman, Narutowicza Nr. 9
L. Joab, Nowomijska 5
B. Cwaighaft, Rzgowska Nr. 1
W ZGIERZU:
Sklep komis. „OZET”
Walman i Wolf, Piłsudskiego Nr. 19
W PABJANICACH
Pracownia obuwia W Korona,
Zamkowa Nr. 16.

Dla reklamy
Za 5 zł. 5 kg. Miodu

lipcowego czysto pszczołowego pod gwa-
rancją otrzymać można w firmie
„Pszczółka” Kucyńska, poczta
Denysów na Tarnopol. Wysyłka w
5-ciu kg-owych plombowanych puszkach
W razie niezadowolnienia zwrot należy-
tości 30

Dr.
ST. BIBERGAL
MONIUSZKI 11 — Tel. 63-22.
Choroby skórne i weneryczne,
elektroterapia.

Przyjmuje od 9-10 i od 5-8 wiecz

LECZNICA
lekarzy specjalistów gabinetu denty-
styczny przy Górnym Ryku
Piotrkowska 294, tel. 22 89
przy przystanku tramw. nabjantickich)
przyjmuje chorych w chorobach wszyst-
kich specjalności od g. 10 rano do 6-ct
po poł. Szczepienie ospy, analizy (mo-
zku, kału, krwi, płwocin etc.) operacje
opatrunki.

Porada 3 złote
Wizyty na miesiąc
Zabiegi i operacje od umowy Kąpiele
świetlne, Naświetlania lampą kwarc-
ową Roentgen, elektryzacja Zęby
sztuczne, korony złote platynowe
i misty
w medycynie i świetła do godz. 10 po poł.

Najlepsza
marka
Światowa
**„RADIO”
GUM..?**

Gabinet Kosmetyczny **Barbary Neufeld**
Łódź, Nowo Cegielniana 18, tel. 8-16.
diplomée d'Institut de Beauté Kéra oraz „Ecole
Francaise de Massage et d'Orthopedie”
Rady i leczenie skóry i włosów Usuwanie wą-
grów, miazczek brodawek piegów oraz innych
defektów cery za pomocą promieni ultravioletowych
Parowanie oraz maż medycyny przez wko tuszy
Przyjmuje codziennie od 10-6

Slizgawka
Przyjmujemy tyż y do otrzecia, re-
parowania nitkowania. Wytwórnia sa-
nek sportowych ramrower wych jako-
też przeróbka starych typów ewent-
zacja przy dopłacie.

L. TALER, Główna 36.

Pończochy jedwabne
i inne, suknie trikotynowe i t. p.
przyjmuje do reperacji.
ul. 6-go Sierpnia 76, III piętro.
Tanio, bo w prywatnym mieszkaniu

Dr. med.
S. Lewkowicz
Chor. skórne we-
neryczne, pętlow-
konstantynowska 12.
Tel. 55-52
Przyjmuje od 9-1
i od 6-8. Dla pań
do 4-5.
Dla niezamożnych

BIURALISTA
długoletnią prak-
tyką w przedzaim
obeznany doklad-
nie z biurowością
wszelkimi czynno-
ściami w podobnem
przedsiebiorstwie
poszukuje
stanowiska.
Pierwsz rzędne re-
lerencje. Oferty
sub. „L. 100” w
adm. „Republiki” 30

Lekarz - dentysta
F. Borowicz
przyjmuje w lecz-
nicy przy ul. Piotrk-
owskiej 294
codziennie od godz.
3-7 wiecz

Kupon
przedaz

Posady
potrzebny stolarz
meblowy zaraz
ul. Zakątna 78 1

Rozmaite
Fala życia przy-
gnana do Łodzi,
młoda, wytworna
pani, pragnie nawia-
zać korespondencję
z młodym panem o
bogatej kulturze du-
chowej. Cel wspólny
wymiana myśli,
a reszta — niezba-
dane są wyroki
Boski. Łaskawe o-
feruj sub. „Ciekawość
i nuda” 6

ODEON

Dziś premiera!

Mikołaj Rimski i Dolly Davis.

Pat i Patachon w obrazie
— p. t. — **Tancereczka** farsa w 8 aktach.

Paryż w dzień i w nocy

8 aktów przygód młodego amerykańnika w Sto-
— cy Świata w roli głównej —
Nad program

W Łodzi zł. 4.00 miesięcznie. — Zamiejscowa 5 zł.
miesięcznie. — Zagranica 7 złotych miesięcznie —
Odnoszenie do domów 10 groszy.
Godziny przyjęć redakcji 6-7
po poł. Rekopisów niezamów-
nych nie zwraca się. — — —

CORSO

Dziś premiera!

Nad program

Człowiek który widział śmierć.
Nad program

Ken Maynard

Król Krolow Cowbojow Ken Maynard —
— z swym rumakiem Tarzanem
w 10 aktowym sensacyjno-cowbojskim dramacie
— p. t. —

Prenumerata
Redakcja i Administracja, Piotrkowska 49.
Telefony redakcji 27-24, 36-43, 36-44
Telefon administracji 22-14 — — —

Ogłoszenia:
ZWYCZAJNE: 8 gr. za wiersz milimetryowy (na stronie 10 szpalt). W TEKSCIE:
40 groszy za wiersz milimetryowy (na stronie 4 szpalty) Zarezerwowane i zastrzeżone
tekście 10 zł Zamiejscowe o 50 proc. Zagr o 100 proc. drożej Za terminowy druk
ogłoszeń administracja odpowiada Droższe 10 gr Poszuk pracy 5 gr Najm 50 gr.
Ogłoszenia kolorowe (minimalna wielkość ćwierć strony) 100 procent drożej

W drukarni „Republiki”, Piotrkowska 49. Redaktor odpowiedzialny: Jan Grubiński.